

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Reforma administrativă și cestiunea naționalităților.

Proiectul de lege despre reforma administrației comitatense e astăzi cea mai importantă cestiune internă și de el sînt preocupate toate cercurile politice maghiare. Comisiunea administrativă a casei deputaților s'a ocupat cu acest proiect în cinci ședințe de-a rândul și l'a primit în sfîrșit cu majoritate de voturi drept basă pentru dezbaterile speciale. Din dezbaterile ce s'au urmat în sinul comisiunii s'a putut vedea, că numai foarte restrîns a fost numărul aceluia, care ar fi aprobat întreg elaboratul guvernului. Ba s'au găsit chiar adepții ai guvernului, membri ai partidului liberal, ale căror vederi nu conșunau deloc cu vederile, de care a fost condus guvernul în privința reformei administrative. Afară de aceea în toată țeara se pun la cale proteste în contra proiectului guvernului și în cele mai multe cazuri sînt erar tot membri ai partidului liberal aceia, care își manifestează nemulțumirea față cu el.

Între mulți alții s'a pronunțat acum și dl Ludovic Kossuth, exdictatorul Ungariei, asupra proiectului de reformă și s'a declarat categoric în contra prefacerii administrației în administrație de stat.

Dl Ludovic Kossuth s'ar fi exprimat, ție-se, cătră unul dintre redactorii ziarului „Pesti Napló“ astfel: „Dacă vine treaba odată la răsboiu, nu va mai fi putere, care va reșe pe funcționarii români, slovaci, sârbi, sași, numiți în administrația omnipotentei ministeriale, a trece la dușmanii nostri și a nu privi în Maghiari pe amicii lor, care nu și-au creat sistemul lor pe baza principiului autonomist, ci ca nise uneltele ale Austriei au străbătut cu un sistem, care dincolo de Leitna a fost cu puțință fără nici o jertfă. De ce tocmai Ungaria e aceea, care aduce la suprafață cestiunea dușmanilor sei interni? Reforma se va duce în deplinire, pentru-că majoritatea parlamentului unguresc o va scoate, dar' prin ea nu se va sana cestiunea naționalităților. Naționalitățile vor vedea, că nu se recunoaște principiul autonomiei, că constituția e bună numai spre a comite cu provocare la ea lucruri, pe care ea și altfel le conține și care numai acum se recunosc în formă arbitrară...“

E interesant, că în toate afacerile de interes general se ia în considerare

cestiunea naționalităților, toți politicienii concetățenilor nostri maghiari își dau aerul de a voi a o rezolva, a o sana, dar' până acum încă nu s'a găsit nimeni, care se fi arătat în adevăr, că are intenții serioase în această privință.

Începînd dela Kossuth până la cel din urmă șovinist, Maghiarii își închipuesc rezolvarea cestiunii naționalităților așa, că ea trebe ștearsă de pe fața pământului. Atunci, când între cetățenii Ungariei nu va mai exista deosebire de naționalitate, când cu toții vor fi Maghiari, nu are să existe nici o cestiune a naționalităților.

Și tocmai aci zace rēul principal. Ideea de stat maghiar național îi orbesce cu desăvîrșire ei ei nu pot înțelege, cum de Slovaci, Sârbi, Sași și Români nu și lapedă limba și naționalitatea de dragul „liberalismului“ maghiar.

În felul acesta de câte-ori se crează la noi o lege, totdeauna se au în vedere naționalitățile nemaghiare, dar' nu în acel înțeles, ca și ele să fie mulțumite, ci tocmai din contră ca să se reducă precăt numai se poate puterea lor de viață.

Legea pentru reforma administrativă încă ar fi un teren potrivit pentru a apropia de rezolvare cestiunea naționalităților. Și pentru noi ar fi indiferent, dacă autonomia comitatensă ar deveni mai largită sau mai redusă.

Dacă se respectează odată legea despre naționalități și comitatele cu populație covârșitoare nemaghiară vor fi lăsate să se administreze decătă reprezentanții adevărați ai populației, cu sau fără autonomie, naționalitățile nemaghiare ar pute să și găsească și aci condițiile de lipsă pentru dezvoltarea lor națională și economică.

Nu se face însă acest lucru. Autonomia comitatensă s'a fost folosit decătă puternicii nostri în contra naționalităților. Acum vor să reformeze administrația comitatensă. Dar' proiectul guvernului, în loc de a se îngrijii, ca comitatele cu populație nemaghiară să fie administrate așa după-cum reclamă interesele acestei populații și decătă oameni eșii din sinul celei populații, oameni, care se pot înțelege cu poporul, care-i cunosc năcazurile și neajunsurile, el din contră conține dispoziții, care nu numai iau naționalităților ori-ce iluziune în această privință, dar' le pune în perspectivă un nou sistem de terorizare și persecutare.

Că ce vor face naționalitățile nemaghiare pentru cazul unui răsboiu, asta nimeni nu o poate sci. Căt pentru Români, dl Kossuth poate să fie sigur, că ei nu vor conspira nici-odată în contra Monarhiei lor, ci se vor pune și de aci înainte de câte-ori va cere-o trebuința în serviciul patriei și al Tronului, fie ori-și-care dușmanul acestora, fie el din afară sau din lăuntru.

Din vorbele domnului Ludovic Kossuth ne-am putut însă convinge, că la reformarea administrației guvernul a fost condus de ideea, de a reduce înrîurirea naționalităților nemaghiare asupra administrației în comitatele locuite de ele, ear' opoziția bagă proiectului guvernului de vină, că el nu conține destule garanții pentru scutirea ideii de stat maghiar.

Și unii și alții vor să rezolveze cestiunea naționalităților. Dar cum?... Asta e o întrebare, la care ni-a răspuns acum și cel mai mare „patriot“ maghiar.

Cestiunea boemă, monarhia și dinastia. Într-o conferență de alegători din cercul Weinberge au vorbit la 25 l. c. deputații cehi Tilser, Iuliu Grégr și Herold. Toți trei au negat cu toată hotărîrea, că Cehii tineri ar fi oferit vre-o aliață vre-unul partid dietal sau chiar guvernului. Din contră, dacă e ca majoritatea autonomistă, precum și guvernul de până acum să se mențină, aceasta numai cu ajutorul Cehilor tineri se poate face, pentru ceea-ce acestia sînt aliați căutați. Ei însă, țiece Herold, nici-când nu vor pacta cu Germanii, cu acesti dușmani de moarte ai tuturor Slavilor, căci atunci ar învinge ideea unei Germanii mari, ceea-ce ar fi sinonim cu defacerea statului austriac. Herold a țiec, că misiunea principala a actualilor deputați cehici în dieta imperială ar fi reimprospătarea cestiunii cehice, care trebe să se rezolveze, deoarece-că fără reînființarea Boemiei independente e amenințată existența monarhiei, ba chiar și a dinastiei. (Aprobări șgomoțose.) Deoarece-tocmai Cehii vechi de sub conducerea lui Rieger au întrelasat acest lucru în decurs de doisprețeci ani (Strigări de „Hamba!“, O voce: Rieger a murit deja! Ilaritate), ei nici-odată nu vor mai pute să ajungă la stăpînire.

Rusia se pregătește de răsboiu. „Kölnische Zeitung“ primesce din Petersburg împărțirea, că de un timp încoace autoritățile militare des-

voaltă o activitate înoită pe teritoriul Vistulei. Personalul intendanturii a fost în mare măsură întărit, de asemenea și corpul ofițerilor; în special în districtul Varșoviei se continuă lucrarea pentru lărgirea magaziiilor de alimentare pentru răsboiu. E semnificativ, că magazinele din orașele deschise, cum sînt Czeastochan, Lomz și Samostoce au fost avansate dela clasa a doua la clasa a treia și corăspund acum unor mari fortărețe.

„Neue Freie Presse“ primesce din Varșovia cu data de 25 Martie n. următoare telegramă: Divizia de infanterie nr. 22 din Nowgorod va fi transferată la granița austriacă. Ea e destinată a forma împreună cu divizia de infanterie baltică nr. 24 corpul de armată 18 în Polonia, a căru formare a fost ordonată deja la 8 Noemvrie 1889.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Afaceri interne.

Ieri casa deputaților din Budapesta a ținut o scurtă ședință, în care a primit raportul comisiunii judiciare asupra proiectului de lege despre organizarea tribunalelor și a procuratorilor de stat.

Mișcarea în contra prefacerii administrației comitatense în administrație de stat ia dimensiuni din ce în ce mai mari. La 24 l. c. congregațiunea comitatului Albei-inferioare a hotărît a șterne casei deputaților o reprezentațiune în contra proiectului de lege despre reforma administrativă. În Turda se va țiec la 30 l. c. în Cluj la 5 Aprilie meetinguri de protest în această afacere.

Comitetul de organizare al partidului independenței din Ardeal a ținut ieri în Cluj o conferență sub presiul domnului Ugron, în care s'a luat hotărîrea, de a pași cu toată puterea în contra administrației de stat, deoarece-ce aceasta o reclamă interesele libertății publice.

Contele Gavriil Bethlen își va pune candidatura de deputat dietal în cercul electoral al Vinului-de-jos cu program municipalist. De aci se poate vedea, că el va fi demisionat din ambele posturi de comite-suprem.

Asupra cestiunii fusionării partidului liberal cu opoziția moderată, „Pesti Napló“, organul contelui Apponyi, se pronunță în următorul mod rezervat: Se fac multe combinații în

privința efectuării fuziunii. Noi nu reflectăm la aceste combinații, dar' țiecem de lipsă a accentua cu acest privilegiu, că contele Apponyi, după-cum aflăm din isvor bun, s'a fost exprimat în clubul opoziției moderate, că nu se tractează de efectuarea fuziunii, ci de modul cum se va efectua reforma administrativă. Ce privesce însă pe opoziția moderată, pentru ea, chiar dacă ar veni în poziția fuvoorabilă, de a sprîgini proiectul guvernului și în desbaterile speciale până în capăt, combinațiunile de fasonare nu sînt o necesitate, deoarece-că afară de reforma administrativă mai sînt a se rezolva încă și alte cestiuni foarte importante.

Cestiunile bisericesci-politice formează obiectul unei vii discuțiuni între guvern și episcopat. Împreună cu ocuparea dignității de primat se vor rezolva o mulțime de cestiuni grave. În prima linie stă afacerea autonomiei catolice, cu privire la care există de o înțelegere principială, așa că în această privință nu sînt diferențe esențiale între guvern și episcopat. În legătură cu aceasta stă afacerea botezurilor din căsătorii mixte, care se va rezolva în mod mulțumitor, îndată-ce guvernul va fi venit în ordine cu autonomia bisericescă. Mutarea sediului primatial la Budapesta formează mai mult o cestiune de chieluți. Regularea acestor cestiuni ce stau în legătură una cu alta reclamă însă luni întregi și numirea primatului va deveni numai atunci actuală. Aceasta se va întempla la toamnă și atunci se vor face toate schimbările personale în sinul episcopatului.

Situatia politică în Cisleithania.

Despre rezultatul negocierilor contelui Taaffe cu baronul Jaworski încă nu se știe nimic pozitiv. Alaltăieri baronul Jaworski a avut conferențe cu contele Taaffe și cu contele Hohenwart.

Se țiece, că în tabăra Cehilor tineri există scisiune. Membrii mai moderați vor să se despartă de clubul lui Gregř și să se alieze cu Cehii vechi din Moravia, prin ceea-ce ar fi cu puțință o apropiere de guvern și prin urmare o zădărnice a intrării Germanilor în partidul guvernamental.

Hotărîrea asupra compunerii noului partid guvernamental va urma încă mâine și tot mâine se va publica poate

FOIȚA „TRIBUNEI“

„Convorbiri Literare“.

Reproducem după „Constituționalul“ din 7 l. c. următoarea interesantă notiță relativă la mișcarea literară în România.

În anul 1891 se întempla un fapt foarte important în viața intelectuală a Românilor. „Convorbirile Literare“, cunoscuta revistă ce se publică sub direcția dlui Iacob Negruzzi, au intrat în al 25-lea an al existenței sale.

Nici unei alte foi științifice sau literare din regatul român nu i-a fost dat până acum să sibă o viață așa de lungă.

Nici Asaki sau Eliad, nici Alexandri, Const. Negruzzi, Kogălniceanu sau Odobescu, nici toți ceilalți publiciști cu talent, care au întemeiat foi literare în țeara noastră, n'au putut să le asigure o durată de un șfert de secol.

Numai societatea „Junimea“ din Iași cu mișcarea literară ce a produs în România; pe de altă parte numai perseveranța și zelul dlui Iacob Negruzzi și iubirea sa adîncă și desinteresată pentru literatura națională au fost în stare să însușe unei publicațiuni o viață așa de îndelungată și de bogată.

Când te uii de-a rândul la șirul de volume ale „Convorbirilor Literare“, te incredințezi, că cea mai mare parte din munca intelectuală a României din ultimii 25 de ani este cuprinsă în ele.

În câteva volume din „Convorbiri“ întălesc încă scrieri subsemnate de Constantin Negruzzi, Ioan Ghica, G. Crețeanu și alți

autori ai generației din 1830 și 1840. Alexandri publică în această revistă cele mai frumoase ale sale poezii; Maiorescu apare dela început cu criticele sale; Iacob Negruzzi, V. Pogor, N. Gane, Scheletti și alții se arată publicului cu scrieri în versuri și prosă. Chiar P. P. Carp, Th. Rosetti și Dim. Sturdza tipăresc deosebite studii. După cătiva ani apar Xenopol, Panu, Lambrior, Vărgolici, Bodnărescu, Slavici, Pompiliu și Eminescu, care la 1870 aruncă timid cele antieșu încercări politice. În urmă cei mai mulți din căți au ilustrat știința și literatura noastră de atunci încoace, precum Creangă, Naum, Conta, Caragiali, d-nele Matilda Cugler-Poni și Veronica Micle, Șerbanescu, Papadopol Calimach, episcopul Melchisedek, Gh. I. Lahovary, Cihac, Burada și atăți alții umplu coloanele „Convorbirilor“. După 18 ani, când revista se mută din Iași în București, bărbați ca V. A. Urechie și B. P. Hașdeu, care mult timp întrefinuse o polemică aprinsă cu „Convorbirile“, se întorc la această revistă și-i dau spriginul lor. Chiar Al. Odobescu reapare după o lungă absență din țeară prin articoli scriși în „Convorbiri“. Astăzi generația mai nouă ocupă cāmpul. Vlahuță, Oniciu, Popovici, Duiliu Zamfirescu, Velovan, Missir, Cuza, Bogdan, Olănescu, Pătrașcu intră în scenă și iau locurile celor mai vechi.

Din această pleiadă de autori mulți au murit și mulți s'au lăsat de literatură! Unii au preferat o viață retrasă și liniștită, ear' alții fac parte dintre fruntașii politici ai țării. Se găsec cătiva fosti membri ai societății în tabăra liberală; unul, dl Panu, a întemeiat grupul radical, ear' numărul cel mare s'a strîns împregiurul dlui Carp, formând parti-

dul constituțional, căruia mulți s'au deprins a-i dice și junimist după numele societății literare.

Aflăm cu părere de bine, că pe toți acestia, găsindu-se ei în mișcarea politică din deosebite tabere, sau în afară de ea, un mare banchet are să-i intrunească la Iași în cursul acestui an, banchet, în care supraviețuitorii vor sërba vesel nunta de argint a revistei lor, după aceea a dinastiei noastre și a Academiei române.

Nu putem destul recomanda publicului român să incurageze și de acum înainte cea mai vechie și mai importantă revistă română.

Ear' căt despre noi urăm „Convorbirilor Literare“ o viață așa de îndelungată, încăt să ajungă să și sërbeze și „nunta de aur“.

Înșirarea numelor deosebiților autori ce au ilustrat „Convorbirile Literare“ nu este completă. Printre magistrați și alți oameni de drept ce au scris în această revistă mai cităm pe dnii Petru Grădișteanu, M. Cornea, N. Mandrea, V. Tassu, G. M. Buiciu, I. P. Cerchez, M. Bonachi, Ciru Economu, Leonardescu etc.; printre bărbații politici trebe să mai numim pe dnii Ianov (vicepreședinte al senatului), G. Varnav Liteanu (fost ministru la Berlin), G. D. Teodorescu (actual ministru al cultelor), Th. Nica, M. C. Șuțu și cine ar crede? chiar pe dnii Alexandru Lahovary, care în anul 1885 a publicat o traducere în versuri a frumoasei poezii a lui Victor Hugo: „Întristarea lui Olympio“ sub inițialele sale: A. L. „Timpul“.

Cărți de rugăciuni.

Dlul Toma Honțilă.

Câte zile, atâtea patime, câte nefericiri, atâtea lacrimi, și câte lovituri, atâtea dureri. Pentru-ce numai patime, numai lacrimi și numai dureri? Dar' pentru-ce pătinesc drăptul? Pentru-ce plînge nevinovatul copil și pentru-ce simte dureri cel cu inima curată?

Pentru-ce? Cine are ochi, vadă, și cine are urechi, audă.

Nu dela mine voesc să răspund acestor întrebări, ci cu acela, care „tuturor toate s'a făcut“; cu acel înțelept apostol al ginților, care țiece, că „darul lui Dumnezeu este cu „dînsul“. De acest mare apostol, care țiece: „Mie a veșul este Christos, și a muri do- „bândă“ (Filipi, c. 21), mē las condus și eu în aceste șire.

Patimile, nefericirea, lacrimile și durerile sînt coroana virtuții creștine. Noi nu am pătimi, dacă nu ne-am fi născut; nu am vērșa lacrimi, dacă nu ne-am sci îngustați în aspirațiunile noastre pămîntesci; nu am fi nefericiți, dacă nu am fi perdut fericierea deodată cu căderea strămoșilor nostri și nu am simți nici o durere, dacă noi înșine am sci, că nu am vătēmat prin nesocotința noastră pe însuși dūchul, care locnesce în noi...!!

Dar' las să vorbească despre noi Apostolul, deoarece-cel lui i-se cuvine lauda și mărirea eternă.

„Au nu cunoașteți, că căți ne-am botezat în Isus Christos, ne-am botezat în moartea lui?“ Romani c. 6, v. 3.

Dar' noi bine să băgăm de seamă, că până la moartea crucii, câte patimi, câte la-

crimi, câte lovituri și dureri nu a îndurat Isus? Au nu ni-se cade și nouă a avē răbdare în durerile și năcazurile vieții noastre? Dar' mē feresc a și compara patimile noastre cu ale Mântuitorului. Sē aușim mai bine și sē înțelegem ce țiece apostolul despre patimile sf. apostoli: „Ne-am făcut privelisce „lumii, și șingerilor și oamenilor. Noi slabi, „ear' voi tari; voi sînteți măriți, ear' noi des- „prețuiți. Până în cîsuțul de acum și flă- „mēndim și înșetoșem, și sîntem goli și „sîntem pămîtuți și nu sîntem aședăți. „Și ostinem lucrând cu mînile noastre; „șind ocăriți, binecuvēntăm; fiind prigoniți, „răbdăm; fiind huliiți, ne rugăm; ca nise gu- „noiu ne-am făcut lumii, și sîntem tuturor „lăpădătură până acum“. (Cor. 1., v. 9—14.)

Ce pildă mai strălucită așteaptă muritorul cel ocărit, cel prigonit, cel hulit și cel robit?

La toate aceste se recere însă răbdare, dar' mai mult decăt atăta se recere iubire. Se pretinde, ca din iubire se facem ceea-ce-i spre lauda și mărirea lui D-șeu. Căci foarte la loc vorbesce apostolul, când țiece: „De aș „grăi în limbile oamenilor și șingerilor, ear' „dragoste nu am, am devenit ca arama sună- „toare și cimbălu rēsunător... Și de aș im- „părți toată avușia mea, și de aș da trupul „meu să-l arđă, și n'am iubire, nici un folos „nu-mi este. Iubirea îndelung răbdă, se in- „dură. Iubirea nu pismuesce. Iubirea nu se „finală, nu se trufesce, nu defaimă, nu caută „ale sale, nu se mănne, nu cugetă rēu, nu se „bucură de nedreptate, ci se bucură de ade- „vēr. Toate le sufere, toate le crede, toate le „șperesază, toate le răbdă. Iubirea nici odini- „oară nu cade“. (Cor. 1., c. 13., v. 1—8.)

și patentul de convocare pentru dieta imperială.

„Narodni Listy“ scrie, că între șeful cabinetului și baronul Jaworski s'a efectuat deja înțelegerea. Amândoi s'au aplecat a primă stânga unită în vîntoarea majoritate a dietei imperiale, dacă stînga se va rezolva a merge cu clubul Hohenwart restaurat. Acesta va purta numele de partid conservator autonomist. Cehii vechi din Moravia se vor alătura probabil la acest club. Poate-că se va găsi un *modus vivendi* și cu Cehii tineri.

Cestiuni școlare.

Adunarea generală a reuniunii „Mariana“.

Reuniunea învățătoarească gr-cat. „Mariana“ a ținut adunare generală în Năsăud la 16 Martie st. n.

Cu permisiunea Onor. Redacțiunii vii a descrie în coloanele prețuitului ziar „Tribuna“ în liniamente generale decursul acestei adunări.

Era în dimineața zilei de 16 Martie pe la 8 oare și jum., când membrii reuniunii, — învățătorii de pe diferitele văi ale acestui ținut, — începînd dela Rodna-nouă până la Mocod, apoi dela Romuli până la Rușimuni, din Valea-Murășului, împreună cu alți bărbați cărturari interesați de cauza acestei reuniuni se întruniră în sala dela școala elementară de băieți.

Aci vicepreședintele reuniunii, Ioan Jarda, înainte de toate împărtășește adunării, că reverendisimul domn vicar Gregoriu Moisil a adresat o hârtie, prin care îi comunică, că abdicînd dela postul de vicar al Rodnei, se consideră ca dispensat și dela oficiul de președinte al reuniunii, care hârtie, primîndu-o după statorirea și expedarea programului pentru adunarea prezentă, nu s'a putut induce în aceea, și rămâne ca cauza să se pertracteze separat la locul s-uu. Apoi în absența președintelui ocupînd locul prezidial, prin o vorbire acomodată declară ședința de deschisă.

Îndată după deschidere luînd cuvîntul membrul Ignatie Seni din Monor își exprimă regretul asupra împregiurării, că președintele reuniunii, venerabilul Gregoriu Moisil, voese a se retrage din postul de președinte al reuniunii. Arată în câteva cuvinte, că cine a fost Gregoriu Moisil în timp de peste 30 de ani ca cap bisericesc școlastic al acestui ținut și în special cine a fost pentru școală și învățătorime, și încheie propunînd, ca adunarea să voteze încredere și recunoștință față cu președintele seu Gregoriu Moisil, apoi sub conducerea vicepreședintelui să se prezente în corpore la cartirul vicarului, pentru a-i exprima și verbal încrederea, recunoștința, stima, devotamentul ce păstrează față cu d-sa și pentru a-l ruga, ca să binevoască a rămâne și mai departe în postul de președinte. Cu ocaziunea prezentării propune Ignatie Seni a i-se prezenta și o adresă, pe care o și cetește ca proiect.

Adresa e următoarea:

„Reverendisime domnule vicar!

„Cu adîncă părere de rău au aflat membrii reuniunii învățătoarești gr-cat. „Mariana“

Să ne întrebăm: Oare este în sinul nostru iubirea, care să se bucure de adevăr? Să cercăm, oare scim noi prețul adevărului, scim noi a ne supune și a ne lupta pentru adevăr?

Ear' dacă este în sinul nostru iubirea, atunci Dumneșeu cu noi este.

La aceste atît de bine potrivește s. apostol cuvintele Scripturii, când scrie: „Voiu locui în ei, și voi uimbla în ei; și voi fi D-șeu lor, și ei vor fi poporul meu. Și vă voi fi tată, și voi fi mi veți fi fii și fete ție Domnul“. (2 Cor., c. 6., v. 16—18.)

Eacă, dar' avem sus în ceruri tată; avem sus în ceruri scutitor și apărător, care locuiește în noi și care ne curățese de toate fărădelegile. „Pentru aceea de acum nu mai sînteți străini, — ci împreună cetățeni cu sfinții, și casnici ai lui D-șeu; fiind zidiți pe temelia apostolilor și a prorocilor, înșiși Isus Christos fiind petra colțului“. (2 Efes., c. 2., v. 19—21.)

O Isuse! Tu, care ni-ai deschis calea mîntuirii sufletescă, numește-ne fii tîi și ne întărește în credința noastră. Luminează ochii minții noastre, ca purarea să umblăm pe calea iubirii!

Da, noi sîntem fii tîi: „câci câți se poartă prin spiritul lui D-șeu, acestia sînt fii ai lui D-șeu“. (Rom. 8., v. 14.)

O, ce bucurie pentru noi cei de pe pămînt, câci „de sîntem fii, sîntem dară și moștenitori ai lui D-șeu; și împreună moștenitori ai lui Christos; de vreme ce pătimim împreună cu dînsul, ca să ne și mărim împreună cu dînsul“. (Rom. 8., v. 17.)

Mă ferim, ca să nu compar patimile noastre cu ale Mîntuitorului, pentru-că noi murim, el etern; noi păcătoși, el fără umbră

despre intențiunea Rev. D-Tale de a se retrage și din postul de președinte al acestei reuniuni.

„Treideci de ani sînt trecuți, decînd ca cap bisericesc-școlastic te afii în fruntea acestui ținut.

„Multe afaceri de interes pentru biserică și școală și de mare însemnătate pentru acest ținut s'au rezolvat sub conducerea și prin conlucrarea Rev. D-Tale în acest lung interval de timp.

„Sînt fapte bine cunoscute întregului ținut, și unde faptele vorbesc, acolo sînt de prisos vorbele, ajungă a adauge, că istoricul neparțial va trebui ca să reverse numelul Rev. D-Tale una dintre cele mai frumoase pagini în istoria acestui ținut.

„Timp de peste 30 de ani ai fost bun părinte al învățătorimii, ai certat-o cu îndurare, ai condus-o pe calea binelui și ai scutit-o de atacurile nedrepte ale vrășmașilor ei.

„Și această învățătorime, care are chie-marea de a sădi în inimile plăpînde ale tinerimii simțul de recunoștință, nu poate să se desbrace înșasi de acest simț; își împle nesce dar' numai una dintre cele mai sfînte și totodată mai plăcute datorințe, când vine cu tot devotamentul a-ți oferi cununa recunoștinței sale; când vine a-ți exprima deplina încredere ce are în Rever. D-Ta în părintele seu iubit.

„Vine totodată această corporațiune învățătoarească a Te ruga cu toată umilința, ca precum s'a îndurat atotputernicul D-șeu a-ți prelungi firul vieții, după-cum multor muritori li-o data, așa se Te înduri și Rev. D-Ta față cu fiii sufletesci, pe care îi-a încredințat atotputința față cu învățătorimea acestui ținut și să rămîi și mai departe în fruntea ei ca președinte al reuniunii învățătoarești.

„Ni-ai fost bun părinte și stăpîn, Te rugăm, ca în timpul, până când bunul D-șeu îți va luugi firul vieții, să ne rămîi și mai departe același bun părinte și stăpîn, conducîndu-ne prin părintescile sfaturi pe calea binelui și a virtuții ca și în trecut.

„Năsăud, 16 Martie 1891“.

(Urmează subscrierile proprii ale tuturor membrilor.)

Conform programului exmis, se cetește apoi hârtia inspectorului reg. de școale relativ la ordinațiunea ministerială în cauza modificărilor ce se pretind în statutul reuniunii, și în legătură cu aceasta se exmite o comisiune de 15 inși pentru a studia cauza și a statorni modificările pe baza propunerii comitetului reuniunii, rămînînd ca cauza să se pertracteze în merit în ședința de după amăzi.

Se alege apoi o comisiune de 5 inși, pentru a prezenta în ședința proximă critica asupra tractatelor practice, și imediat după aceasta urmează două prelegeri practice, una prin Petru Tofan în clasa I-a a școlii de băieți din învățământul intuitiv despre „Căne“; alta prin Alexandru Pop în cl. I. a școlii de fete din comut: „Tractarea numărului 11“.

După tractatele practice a cetit Iuliu Pop disertațiunea expusă în p. 6 al programului: „Herbart: biografia, principiile pedagogice și influența acestora asupra pedagogiei“. O oară completă a întretinut Iuliu Pop adunarea prin ceteșirea vo-

de vină; noi neîngăduitori, el îndelung răbdător; noi încă nemernici și el povățuitorul nostru!

Apostolul asemănă suferințele noastre cu ale aceluia, care a luat chipul robului. Oare avem noi țărnia sufletească de a fi în stare a suferi toate acele torturi, de care nu a fost cruțat adevărul etern?

Cercați-vă inimile și sufletele. Faceți aceasta, câci cu multă dulceață ție apostolul: „Socotesce, că suferințele timpului de acum nu sînt vrednice de a se asemăna cu mărirea cea viitoare, care va să se descopere cătră noi. Câci dorința zidirii așteaptă descoperirea fiilor lui D-șeu. Câci zidirea s'a supus deșterțaciunii, nu de voe, ci pentru cel-ce a supus-o spre sperare. Fiindcă și înșasi iubirea se va slobozi din robia șterțaciunii în slobozenia mării fiilor lui D-șeu. Câci scim, că „toată zidirea împreună suspină și împreună are durere până acum!“ (Rom. c. 8., v. 18—23.)

O, câtă promisiune: Fi-vom oare învredniciți a ne bucura și noi de „mărirea cea viitoare, care va să se descopere nouă?“ Nici noi nu ne putem da seamă de bucuriile acele mării, câci ție apostolul: „Vedeți chie-marea fraților, că nu mulți înțelepți după trup, nu mulți puternici, nu mulți de bun neam sînt chemați; ci cele nebune ale lumii, a ales Dumneșeu, ca să rușineze pe cei înșelepți, și cele slabe ale lumii a ales Dumneșeu, ca să rușineze pe cei tari. Și cele de neam prost și cele desprețuite ale lumii a ales Dumneșeu și cele-ce nu sînt, să desfinișeze pe cele-ce sînt“. (Cor. 1., v. 26—29.)

Putere nemărginită dumnezească. Nu noi, că Dumneșeu mării poate face lucruri mari și minunate, ca să fie bucuria noastră desevîșită!

luminosului seu tractat. Pentru a puté expune o critică și pentru a specializa tractatul cetit s'ar recere timp și spațiu mai mult ca cel de care pot să dispun eu ca raportor între împregiurările actuale; atîta însă pot să afirm, că prelîngă valoarea conținutului, disertantul are meritul de a-și fi îmbrăcat operatul seu în un vestmînt sêrbătoreșc ce ar fi putut face onoare ori-cărui scriitor.

Din fluiditatea stilului, din multele împregiurări de valoare, la care se provoacă în tractatul seu, se vede, că Iuliu Pop se ocupă serios cu „cartea“. Se și ține dînsul de categoria celor dintîiu învățători dela noi, și adunarea încă nu i-a rēmas datoare, câci prelîngă aplausele dela finea cetirii, în ședința proximă, când cauza în legătură cu raportul comisiunii criticătoare ajunse de nou la ordinea zilei, și votă recunoștința protocolară.

Cu aceasta se încheie ședința primă.

Membrii reuniunii, conform hotărîrii aduse, sub conducerea vicepreședintelui reuniunii se prezentează apoi în corpore la cartirul vicarului. Aci vicepreședintele desfășură cauza prezentării și în fine întinde reverendisimului domn vicar adresa sau pomenită prin cuvintele: „Cu profund respect viu în numele învățătorimii din acest ținut a-ți întinde această hârtie, pe care Te rog să o primesci cu bunăvoința părintească ce te caracterizează și să o păstrezi ca suvenir de la fiii sufletesci, pe care ca un tată bun i-ai condus peste 3 decenii“.

Reverendisimul domn vicar răspunse, că sînt trecuți 50 de ani, decînd se afii în funcțiune ca preot și 32 de ani ca vicar în Năsăud. Slăbit în puteri în etatea înaintată a fost necesitat a abdice dela postul de vicar și inspector școlastic. Ca preot a funcționat totodată și ca catechet, ear' ca vicar a avut ocaziune de a se ocupa cu afacerile școl. cunoașce dar' greutățile, cu care au a se lupta învățătorii. A iubit todeauna școala și, încât a putut, încât i-ai iertat împregiurările, s'a nisuit a ușura greutățile învățătorilor. Recomandă crescerea religioasă-morală a tinerimii, provocîndu-se la triste exemple din lumea mare, care nu pot fi decât urmări ale educațiunii fără religione. Recomandă învățătorilor, ca prelîngă obiectele literare ce se propun în școală să nu uite de pomărit, de industria domestică, care pot servi ca isvor de câștig pentru poporul nostru. Mulțumesc învățătorimii pentru simțimintele exprimate, o îmbărbătează la muncă serioasă între păreții școlii, afară în mijlocul poporului și ca membri ai reuniunii în sioul acesteia, declară în fine, că până când afacerile vor ajunge earăși în calea lor ordinară, până când va urma denumirea vicarului, este învoit a rămâne și mai departe în postul de președinte al reuniunii.

Învățătorimea îi răspunse prin un întreit „Să trăiască!“ și cu aceste părăsi cartirul vicarial, îndreptându-se spre hotelul „Rahova“, unde era pregătit prânțul comun. La prânțul comun sau banchet, — dacă îl pot numi așa, — au luat parte, afară de învățătorii, dñii Dr. Murășan, Dr. Tripion, Dr. Filipan, Dr. Victor Mihalaș, Dr. Paul Sancio, Dr. A. P. Alexi, protopretorul Bodo, V. Petri, Nistor Simon, preotul Născut, Curtean și Nacl.

Dar', dacă ne place a ne numi fii lui Dumneșeu, atunci să ne placă a ne și arăta ca fii lui.

„De aceea frații mei, câte sînt adevărate, câte sînt cinstite, câte sînt drepte, câte sînt curate, câte sînt iubite, câte sînt de bună laudă — aceste să gîndiți — aceste să faceți — și Dumneșeu păcii va fi cu noi“. (Filips. c. 4., — v. 8. 9.)

Adecă să gîndim și să și lucrăm. Să lucrăm, „câci Dumneșeu este, care lucrează în noi, și a voi și a lucra după bunăvoința sa. Toate le faceți fără de cărtiri și fără de îndoiri, ca să fiți fără de prihană și întregi, fii ai lui Dumneșeu nevinovați, în mijlocul neamului celui sucit și înderțnit, între care să străluciți ca nisele luminări în lume“. (Filips. c. 2 v. 13—16.)

Așa e, numai strălucind ca luminările în lume vom puté cu multă țarie sufletească și fără șovăire a ne împărtăși de mărirea ce ne așteaptă. „Dar“, — ție apostolul, — „vă rugăm fraților, sfătuiți pe cei fără orându-eală; mîngăiați pe cei puțini la suflet, sprînguiți pe cei slabi; fiți îndelung răbdători spre toți“. (Tesal. c. 5, v. 14.)

Ce mai voim? Au nu cu atîta înțelepciune ne îndeamnă apostolul ca să mîngăiem, să sprînguiți și să fim îndelung răbdători? Pentru-că: „În casa mare nu sînt numai vase de aur și de argint, ci și de lemn și de lut; și unele spre cinst, ear' altele spre necinste“. (Timoteu c. 2., v. 20.)

Adecă nu sînt numai oameni credincioși, ci și farisei, nu sînt numai temători de Dumneșeu, ci și hulitori; nu numai buni, ci și răi. Apostolul însă ție: „Ear' noi vă rugăm, fraților, ca să sporiiți mult mai mult; și ca să vă săliți a fi liniștiți și să faceți ale voastre și să lucrați cu mânilor voastre precum v'am poruncit, ca să umblați cinstiți decătră cei de

Sîntem la prânț, un număr frumos de oameni, sala cea mare a hotelului era plină cum nu fusese demult. Ca la toate prânțurile comune, nu lipsiră nici aici toastele. Afară de cele așa numite oficioase voiu aminti aici toastul avocatului Dr. Tripion din Bistrița, care, luîndu-și de temă: Iubirea, autoritatea, știința și voea din „Herbart“, cetit în adunare, își des oaltă darul oratoric, cu care este înzestrat, ridicînd paharul în onoarea învățătorilor. Servească spre onoare acestui tînr avocat, care veni anume din Bistrița spre a lua parte la această adunare, contribuind astfel la înălțirea sêrbătorii.

Avocatul Murășan, după-cum ție, ca cel mai bătrîn din adunare, încă dete curs liber graiului seu și în termeni aleși și călduroși toașă pentru crescătorele fitoarelor mame, pentru învățătoare.

Pe la 3^{1/2} oare președintele declară masa de ridicată și roagă pe membri a se întruni earăși în sala de adunare spre continuarea lucrărilor, ceea-ce se și întemplă.

După deschiderea ședinței a II-a, Pavel Beșă raportă, că comisiunea exmisă în cauza statutului a primit întru toste modificările după-cum le-a statorit comitetul, ceea-ce se și primi și de adunare, însărcinîndu-se biroul cu îndeplinirea celor de lipsă în cauza aprobării statutului.

Urmé apoi raportul comisiunii exmise pentru criticarea tractatelor practice. Raportorul Ioan Pop Reteaganul, în numele comisiunii, față cu ambele tractate constată, că planul, precum și executarea în genere au fost corecte, și face unele observări neesențiale față cu ținuta învățătorilor propunătorii. În acest punct mulți învățători fac anumite observări, unele de mai multă, altele de mai puțină valoare. Ca rezultat final, ambele tractate se declară prin adunare de bune și deplin succese, după-cum în faptă au și fost.

Se pune apoi la ordinea zilei pct. 7 din program: „Teșă de discuțiune asupra ocupațiunilor domestice ale școlarilor“.

Referentul Clement Grivase, în introducerea, arată, că ce sînt aceste teșe și modul de tractare în reuniunile învățătoarești. Tre-cînd apoi la partea obiectivă, expune părerile și motivele unor podagogi de a nu se admite ocupațiuni domestice, apoi părerile și motivele celor mai mulți de a se da ocupațiuni domestice, susținînd de recomandabilă părerea din urmă cu adausul, ca în darea ocupațiunilor învățătorilor se fie cu băgare de seamă, să nu prea îngreune pe școlarii și să revadă ocupațiunile date.

Grivase și-a dat toată siliuța în expunerea acestui obiect, câci dînsul încă se ține de categoria celor dintîiu învățători dela noi, apoi nici n'ar voi a rămâne mai pe jos de rivalul seu Iuliu Pop, care prin „Herbart“, din ședința precedentă secerase aplausele adunării.

Fiindcă în e „să deee sau să nu se deee ocupațiuni domestice“, cauza e hotărîtă, neputîndu-se admite eliminarea totală a ocupațiunilor, discuțiunea fu restrînsă și se fini prin propunerea lui Grivase, ca pentru adunarea viitoare să se escrie ca teșă

„afară și de nimic să nu aveți trebuință“ (Tes. c. 4, v. 10—12.)

O Isuse, noi avem lipsă, avem trebuință de ajutorul tîu. Avem lipsă „să fim trezi, îmbrăcîndu-ne în pantera credinței și a dragostei și în coiful speranței de mîntuire, câci Dumneșeu nu ne-ai pus spre mînie, ci spre dobîndirea mîntuirii prin Isus Christos“. (Tes. c. 5, v. 8—10.)

Dacă am puté străbate cu puterea minții noastre în aceste sfînte cuvinte și dacă în inima noastră am zugrăvi „dobîndirea mîntuirii“ și dacă prin faptele noastre ne-am face vrednici, ne-am arăta vrednici de „coiful speranței“, a acelora mai nainte adormiți părinți și frații noștri, atunci am fi pururea trezi...! Atunci nici patimile, nici lacrimile și nici durerile noastre nu le-am ține de vec-nice și nu am uda cu lacrimi așternuturile noastre, ci toate le-am ține de trecătoare, ca și noi să ne învrednicim a ție cu apostolul: „În toate pătimim năcaz, dar' nu ne strîmto-răm, sîntem în nedumerire, dar' nu despe-răm. Prigoniți, dar' nu părășiți, surpați, dar' nu prăpădiți“. (Cor. 4, v. 8—10.) Și le-am ție aceste sciind, că avem să luăm dobândă. Lămurit ne spune apostolul: „că de se va strica casa noastră cea pămîntească a cortului acestuia, avem zidire dela D-șeu casă nefăcută de mână... Câci într-aceasta suspinăm, dorînd să ne îmbrăcăm în locașul nostru... Câci cei-ce suspinăm în acest cort, suspinăm îngreunîndu-ne, pentru-că nu voim să ne desbrăcăm, ci să ne îmbrăcăm, ca cea muritoare să se înghețe de viață. Ear' cel-ce ne-a făcut spre înșasi aceasta este D-șeu, care ni-a și dat arvuna duchului“. (Cor. 5, v. 1—6.) (Va urma.)

de discuțiune: „Coregerea ocupațiunilor domestice“; Ioan Pop Reteaganul se oferi a tracta acest obiect pentru adunarea viitoare.

Se pune la ordinea zilei punctul ultim din program: „Statorirea planului de prelegere specială“, adecă o compunerea împărțirii oarelor, în modul cât în aceea să se arete, ca în școalele unde sînt mai multe clase sub un învățător, până-cînd învățătorul prelege pentru o clasă, cu ce să fie ocupați în țicere școlarii celorlalte clase. Se hotărî, ca în timp de două luni învățătorul, respective corporațiunea dela fiecare școală să înainteze câte o împărțire de oare compusă în modul arătat, și se alese o comisiune pentru consurarea acestora.

Cu aceste se fini adunarea, care, după-cum e ție comună, se poate considera ca una dintre cele mai deplin succese.

Preste tot a domnit ordine exemplară; fiecare s'a îndepărtat la ale sale, ducînd în sufletul seu mîngăierea de a fi participat la o întrunire, a cărei menire este, ca prin înaintarea învățătorilor să înainteze educațiunea și instrucțiunea poporală.

Să ne vedem sănătoși la adunarea viitoare. P. F.

CRONICĂ

Sêrbarea luptei dela Novara. În 24 l. c. a avut loc în Viena o deamnă sêrbare, și adecă sêrbarea luptei dela Novara. Aproape 25 ofiieri din regimentul de infanterie nr. 33, parte bătrînă, parte activi, s'au adunat în scopul sêrbării înainte de 8 oare seara în salonul de mîncare dela hotelul „Kaiserin Elisabeth“. Între oaspeții prezenți se aflau și mareșalul de Curte al Maiestății Sale, prințul Hohenlohe, și comandantul de corp din Viena, FZM-ul baron de Schönfeld. Cătră 8 oare a mers și Archiducele Albrecht la hotel, unde a fost primit și condus de mai mulți ofiieri în salonul de mîncare. La dîneul Archiducele Albrecht a ridicat un toast avîntat asupra vechilor camarazi de rēșboiu din anul 1849, precum și asupra viteazului regiment și a ofiicerilor sei. Baronul Schönfeld a mulțumit Archiduceului pentru distincțiunea, că a participat la sêrbare, apoi a ridicat un toast în sănătatea înaltului oaspe, la ceea-ce toți cei prezenți au strigat „Să trăiască!“ între aplause însuflețite. Archiducele a petrecut cu ofiierii mai bine de o jumătate de oară.

Din Arad se anunță: Dîna memorabilă a luptei dela Novara, când regimentul local a dat invederate pr be de vitejie, a fost sêrbată și în anul acesta ca și în anii trecuți cu cea mai deplină demnitate. La 9 oare a. m. s'a ținut un serviciu divin, după care apoi i-s'a spus ostășimii despre însemnătatea zilei, împărțindu-se totodată între unii sub-ofiieri premii din fundațiunea FZM-lui baron Edelsheim Gyulai. Timpul de după amăzi a fost dedicat distracțiunii și tuturor felurilor de amusare.

Conscripțiune duplă. În orașul Holdmező-Vásárhely e vorba a se face o a doua conscripțiune. Asemănîndu-se rezultatul conscripțiunii cu datele din matriculă s'a constat, că orașul numără cu 2559 suflete mai mult, decum au scotit agenții conscripționali. Locuitorii erau de părerea, că în viitor vor avé a plăti dare după numărul sufletelor și astfel mulți n'au spus numărul adevărat al sufletelor. Biroul de statistică al țerii se vede îndemnat din această cauză a face o nouă conscripțiune în Holdmező-Vásárhely.

Timbre noue. Cu 1 Aprilie vor intra în circulațiune spre întrebunțare timbre noue. Forma acestora rămîne cea vechie, dar' culoarea va fi schimbată. Timbrele cele vechi pot fi cumpărate și folosite până în 31 August, ear' dela 1 Septembrie începînd a valoare numai timbrele cele noue. Schimbul timbrelor vechi cu cele noue se poate face gratuită la magazinele de timbre și la perceptoarele pe dare și anume din 1—30 Septembrie a. c.

Dovede cîndate a raporturilor amicale dintre Ungaria și România. De o vreme încoace primim epistole din București, pe ale căror cuvinte se află inscripția pusă de mână maghiară: „Gyanus, hogy tiltott kül-földi hírlapot tartalmaz!“ (E bănuitor, că conține diar extern oprit). Câte odată se indică chiar deadreptul și pozitiv, și, precum se vede la deschidere, în mod nimerit cuprinsul cuvetei. Departe de noi să cugetăm cumva la existența unui „cabinet negru“. La toată întemplarea însă controla corespondenței dintre statele prietene învecinate e de o rigurositate cel mai puțin bătoare la ochi.

Estera Solymosi. Afacerea femeii Rosa Kohlmayer, despre care se credea în New-York a fi Estera Solymosi, s'a limpedit cu desevîșire. După-cum anunță diarul „Borsodmegyei Lapok“, oficiul parochial ang-evangelic din Misołt a primit în zilele trecute dela Rosa Kohlmayer o epistolă, în care cere un extras de botez și din care ese la iveală, că ea nu e altcineva, decăt Rosa Szénffy, ficea unui fost învățător de musică în Misołt cu numele Gustav Szénffy și a soției sale Amalia Solymosi. Rosa Szénffy deja înainte cu mulți ani a mers în America, unde și-a luat numele avanta-gios de Rosa Kohlmayer.

O cercetare celebră sistată. Din Viena se anunță cu data de 25 l. c.: Cercetarea introdusă în contra contelui Francisc Sikkingen, care, după-cum e cunoscut, a

fost arestat din cauza unei înșelăciuni de 20.000 fl. sub pretextul, că va fi ales de principe al Bulgariei, a fost sistată astăzi decătră tribunal și contele, după un arest de patru luni, a fost pus pe picior liber.

Circulațiune întreruptă. Din cauza umfării râului Tisa la Kenécs circulațiunea în direcțiunea spre Mișcolț e întreruptă pe timp nedeterminat.

Delegații României la congresul etnografic din Viena. Domnii I. G. Lahovary și Gr. Tocilescu vor fi trimiși la Viena decătră Societatea română de geografie, spre a lua parte la congresul de etnografie balcanică.

Cas de moarte. Afăm din „Galații”: Ioan I. Popovici, născut în comuna Țințari din Transilvania, comptabilul marelui cas de comerț Frigatar-Coltofeanu și Dobreanu și unul din membrii fondatori ai societății „Carpații”, a răposat Marți în 5 l. c. v. la 9 oare seara și a fost îngropat Joi în 7 l. c. v. la 2 oare d. a. cu pompa comunită la Galați.

Marina României în străinătate. Foile străine aduc telegrame din Cannes cu data 25 l. c. n., ce vestesc venirea încrușătorului român „Elisabeta” din golful Jonen la schelele dela Cannes cu prilegiul prezenței reginei Victoria de Englițera. Regina a petrecut cinci minute la gara de acolo, conversând până la plecarea cu ducele de Cambridge și cu ducesa de Albany. Când trenul s'a pus în mișcare între aclamațiunile mulțimii adunate la gară, încrușătorul „Elisabeta” a dat o salvă de 11 pușcături de tun.

Societatea „Transilvania” din București. Duminică după amiaza s'a ținut adunarea ordinară a societății „Transilvania”. Ședința s'a deschis la oarele 3 sub președența dlui P. Cernătescu, profesor universitar. Dl. Cassar al societății a dat apoi citire raportului său anual, dând seamă de gestiunea banilor. Societatea are aji, grație interesului ce-i poartă cei ce se află în fruntea ei, aproape 200 mii franci, din venitul cărora se ajutoarează studenții lipsiți de mijloace de preste muniți. Chiar actualmente societatea înțreține capla la universitatea din Viena. S'a ales apoi o comisiune, care să verifice socotelile.

Generalul Mutkuroff, fostul ministru de război al Bulgari, a fost înmormântat în 25 l. c. la Sofia cu pompa ce i-se cuvine unui bărbat de stat și unui adevărat patriot. La conduită au participat principele Ferdinand cu suta sa civilă și militară, ministrii, ofițerii garnizoanei, metropolitul Gregorie, precum și o mulțime de deputații militare și civile din provincie. La ceremonia funerală din catedrală a participat și prințesa Clementina cu nepotul principelui Ferdinand și corpul diplomatic.

Grevă. O grevă generală a izbucnit în minele de cărbuni și de fer ale casei Cakerlin din Seraina. Direcțiunea minelor a cerut ajutorul gendarmeriei, aștărea este foarte mare printre gendarmii, poporația a luat o atitudine provocatoare.

Ninsoare. Din mai multe părți ale Ungariei se anunță o nouă ninsoare. Așa d. e. dela Arad, Timișoara, Bezdan (com. Bács) și Cluj. Alaltăieri și Sibiuul a fost acoperit cu un proaspăt strat de zăpadă, însoțită de o vreme urită și de un vânt aspru, dar' deja de ieri a început a se topi în urma timpului senin și încălțva călduros.

Numerul de față al „Tribunei” apare cu un supplement, care conține reprezentățiunea ce s'a trimis ministrului Csaky de conferența alegătorilor români, ținută la 17 Februarie a c. în Baia-Mare.

VARIETĂȚI.

(Averea decedatului principe Napoleon.) După-cum scriu ziarele franceze, decedatul principe Napoleon avea pe an preste 500 mii franci venit. Din acești bani primia 200 mii dela cumnatul său, regele Italiei, aceasta conform legatului regelui Victor Emanuel, care a iscălit acest act, când s'a făcut căsătoria principesei Clotilda cu principele Napoleon. Banii acestia au fost întrebuințați cu deosebire pentru creșterea copiilor, ear' mai târziu pentru trebuințele dînilice ale casei.

Sub al doilea imperiu, principele avea venituri mai mari. Dela 1852 până la 1859 principele avea 300 mii franci, ear' după moartea tatălui său i-s'au dat anual 900 mii franci. Tatălui său i-se dădea continuu un milion de franci.

Dela 1860 până la 1870 și principele avea un venit anual de 1 milion. Afară de aceasta avea lafa de general de divizie, ca senator, anual 30.000, ear' ca membru în consiliul de stat 25.000 franci.

Când i-s'a oferit portofoliul de prim-ministru al Algeriei, n'a primit lafa, după-cum a refuzat și onorarul ce i-se cuvenia ca președinte al expoziției internaționale.

Principele locuia în Palais-Royal, unde a îngrămădit o mulțime de comori, pe care însă comunistii le-au distrus, ear' restul a fost confiscat de guvern.

A mai avut principele și o moșie aproape de Prangins, pe care a dat-o amicei sale, care a stat lungă patul lui până-ce soția sa legitimă a sosit la Roma.

Din public.*)

Mulțumită publică.
Banca de asigurare „Transilvania” a binevoit a dăru-i în favorul fondului reuniuni noastre de pompieri voluntari din Năsăud pentru prestațiunile săvârșite la 10/22 Februarie 1891 cu ocaziunea incendiului la domnul George Vintilă o sumă bănească de douăzeci și cinci fl., pentru care i-se exprimă pe această cale din partea acestei reuniuni cea mai adâncă mulțumită și recunoștință,

Comandantul suprem:
Iacob Prădan,
primar.

Socoată și mulțumită publică.

Cu ocaziunea balului arangiat în folosul fondului „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei” la 14 Februarie 1891, au încurs pentru bilete de intrare 134 fl., în suprasolviri 58 fl. cu totul deci 192 fl. Substrăgând spesele obvenite cu arangierea acestei petreceri în suma de 120 fl., rezultă un venit curat de 14 fl., afără de suprasolviri.

Au suprasolvit următorii dni: Avram Păcurar, protopop în Iliș 5 fl.; William Bach, director de mine în Hondol 2 fl.; văduva d-na Ecaterina Dragits din Deva 5 fl.; Anastasia Moldovan din Băița 1 fl.; Isó Tornya, sergent-major în Deva 1 fl.; Dr. Cornel Moldovan, medic în Băița 1 fl.; Demetriu Moldovan, propr. în Băița 1 fl.; Gotlieb Seiger, măcelar în Deva 2 fl.; George Pogány, comite-suprem în Deva 2 fl.; Fr. Hossu-Longin, adv. în Deva 8 fl.; Ioan Șerban, propr. în Sânta-Halma 2 fl.; Lazar Bontilovic, industriaș în Deva 1 fl.; Max. Pogătsnik, avocat în Deva 1 fl.; Adolf Hirsch, comerciant 1 fl.; Samuil Hirsch, tipograf 1 fl.; Iuliu Muntean, not. reg. la trib. 1 fl.; Ioan Lazariciu, prof. de prep. 2 fl.; Ioan Balomiri, jude reg. în pens. 2 fl.; Alois Szentirmay, inginer 1 fl.; Alex. St. Șuluf, căp. opid. 1 fl.; Alexiu Olariu, adv. 3 fl.; Iuliu Balog, comere. 1 fl.; Fr. Dobay, adv. în Deva 3 fl.; Longin Ardelean, propr. 1 fl.; Mihail Hirling, director de finace 5 fl.; Iacob Blum 1 fl.; Petru Șerban, propr. 1 fl.; Saba Borha, protopretor în Iliș 1 fl.; N. Oprea, paroch în Hunedoara 1 fl.

Din ansa acestui bal au binevoit a mai contribui pentru fondul reuniunii noastre d-nele: Ioana Bădilă 2 fl.; Ioana Moldovan 3 fl.; Minerva Brote 2 fl.; Elisa Colbasi 1 fl.; Alexandra Rusu 1 fl.; Aurelia Piposiu 1 fl.; Letiția Bologa 2 fl.; Iosefina Răuciu 1 fl.; Maria Cosma 2 fl.; Ana Ghibu 1 fl.; Ana Moga 1 fl.; Elena Popescu 1 fl.; Maria Crișan 1 fl.; Maria Dima 1 fl.; Iosefina Pascovi-Dunca 2 fl.; Elena bar. Popescu 1 fl.; Agnes Brote 1 fl.; Sabina Brote 1 fl.; Silvia P. Barcianu 1 fl.; Valeria Popescu 1 fl.; Emilia Gabor 2 fl., toate din Sibiu. Mai departe d-nele: Paulina Pipos și Gliceria Mihaș din Hondol câte 2 fl.; în fine d-nele: Carl. Baciu 1 fl.; Ida Peovic 50 cr.; Mina Rațiu 50 cr.; Susana Popovici 1 fl.; Maria Bontescu 1 fl.; Maria Șelariu 50 cr.; Mina Pop 50 cr.; Teresia Rațiu 1 fl.; Carlota I. Muntean 2 fl.; Sofia Peovic 1 fl.; toate din Hațeg; — apoi d-nii și d-nele Minerva Herbay 1 fl.; V. Mangra 1 fl.; Romul Ciorogariu 1 fl.; Aurel Suciu 1 fl.; Dr. Vuia 1 fl.; Zina Șuciu 1 fl.; Dr. Nic. Oncu 1 fl., din Arad; — ficiorul popii din Voila 1 fl.; George Șandor din Cuesd 2 fl.; Dr. Silviu Moldovan, avocat din Baia-de-Criș 1 fl.; și Petru Preda, paroch în Petrilla 1 fl. — Cu totul deci în contribuiri 54 fl.

Subsemnatul comitet exprimă prin aceasta mulțumita sa călduroasă numiților suprasolvenți și binevoitorilor contribuenți.

Pentru comitetul „Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei”
Deva, la 21 Martie 1891.

Ecaterina Dragus, Dr. *Alex. L. Hossu,*
președintă. secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrică aceasta redacțiunea nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Dlul A. D. în B. Nu se poate publica, căci strică cu desăvârșire efectul celei dintăiu publicațiunii.

POSTA ULTIMA.

Viena, 26 Martie n. Arangiamantul ce s'a făcut ieri între contele Taaffe și conducătorii de partide înseamnă un armistițiu între cele trei grupuri mari ale parlamentului, între care contele Taaffe va lua rolul unui mijlocitor în acțiunea parlamentară. Elementele radicale din dreapta și din stânga sunt excluse din combinațiune și prin aceasta date cu desăvârșire la o parte.

Bibliografie.

În editura „Institutului Tipografic” a apărut în broșură:

Olara Milici. Novela, de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Preț 40 cr.

A apărut:
Volumul 2 din *Istoria universală* partea I. (Istoria antică) de dl Ioan Slavici, profesor în București.

Al doilea vol. din *Istoria universală* prelucrată pentru clasele superioare de liceu de Petru Rășcanu, profesor la universitatea din Iași. Volumul ce a apărut conține 18 coale de tipar și tractează numai istoria Grecilor. Editura este a dlor Maximovic și Alexe din Iași.

A apărut volumul I. din cursul de drept public român de dl C. G. Disescu, avocat și profesor la facultatea de drept din București.

A eșit de sub tipar din imprimeria „Românului” *Cercetări* despre școalele românești din Turcia de Theodor Burada. Preț 2 lei.

A apărut:
„Petale”. Novele de Căton Theodorian. Volumul edițiune de lux 2 lei. Se găsește de vândare la toți librării din București și din principalele județe ale României. Pentru orașele unde nu se găseșc, doritorii pot trimite costul prin mandat postal cătră autor: Strada Popa-Soare nr. 8, București.

„Sărutările” e titlul unei elegante broșuri ce a scos-o dl I. S. Spartală șilele aceste în traducere românească după Jean Second. Sărutările au apărut în ediție de bibliofil, 400 exemplare numerotate. Preț 2 lei.

Culegere din cele mai frumoase povesti de Ioan Bota. Editura librăriei N. I. Ciurcu, Brașov.

A apărut:
Robinson Crusoe sau *aventurile minunate ale unui naufragiat.* Editura librăriei N. I. Ciurcu, Brașov.

A apărut:
Jertfa, roman de N. S. Rădulescu Niger. Preț 5 lei. Se găsește de vândare la toate librăriile din România.

A apărut:
Cestiunea populației în România. De I. Nacian, membru al societății de statistică din Paris și al societății regale de statistică din Londra. Extras din buletinul societății geografice. București. Stabilimentul grafic I. V. Socec. Strada Berezii 59.

La societatea „România-Jună” din Viena se află de vândare în beneficiul ei:

- 1. „*Almanachul*” I. al „României-June”. Preț 1 fl. 30 cr.
- 2. „*Almanachul*” II. al „României-June”. Preț 2 fl.
- 3. „*Fleurs roumaines*” (polka française) de Ed. Strauss. Preț 50 cr.
- 4. „*Cameliu*” (vals) de Porumbescu. Preț 50 cr.
- 5. „*Visuri*” (vals) de T. cav. Flondor. Preț 50 cr.
- 6. „*Dna Dunării*” (polka maz.) de Porumbescu. Preț 50 cr.
- 7. „*Pasuni*” (vals) de I. Papanicol. Preț 50 cr.
- 8. „*Les Grasienses*” (polca maz.) de I. Papanicol. Preț 50 cr.
- 9. „*Căntece studențesci*” de Porumbescu. Preț 20 cr.

Localitățile societății: Pelikangase Nr. 15.

Călimdarul zilei

16/28 Martie 1891.
Iulian: Sabin.
Gregorian: Malcu.
Soarele: răsare 5.50, apune 6.21

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Martie n. 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 725.0)	Diferența dintr-o zi	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
725.1	-2.1	-1.4	+5.0-5.2	NV

Din țeară 24 Martie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiunea	țaria
Budapesta	759	+1.3	NV	1
Sătmar	760	+1.6	V	2
Cluj	759	+2.4	NV	1
Orșova	760	+3.2	SO	1
Arad	761	+1.0	V	2
Panciova	759	+4.2	O	3

Economie.

„Compasul vama 1891.” Ministrul de comerț reg. ung. a avisat camerele comerciale și industriale din patrie de a atrage atențiunea lumii comerciale asupra noiei ediții (1891) a „Compasului vama” edat de museul comercial ces. reg. austriac. Acest op ofere fapctice informațiuni cu totul demne de încredere asupra sistemului vama al tuturor statelor europene și al celor mai însemnate de celelalte continente, așa că se poate recomanda cu căldură cercurilor comerciale. Subscripțiunile stănt a se adresa cătră direcțiunea museului comercial ces. reg. austriac, Viena I. Börsengasse 3. — Preț 5 fl.

Furnisare. Direcțiunea căilor ferate de stat reg. ung. a scris tocmăi o licitațiune cu oferte pentru furnisarea de postav și pânză, precum și asigurarea facerii bucăților de uniformă, care sânt de lipsă pe seama oficialilor subalterni și a servitorilor în timpul dela 1 August 1891 până la 1 August, 1894. Trebuința de postav și pânză e următoarea: postav albastru, postav albastru-cenușiu și albăstriu, postav sur întunecat de mantale și pânză vengată. Vadiul e de 5% din prețul oferit. Terminul înaintării ofertelor e 23 Aprilie 1891. Publicațiunea se poate vedea în biroul camerei comerciale și industriale din Brașov.

Taxe de consumațiune în Sêrbia. O telegramă din Viena dela 24 Martie n. anunță: „*Fremdenblatt*” se ocupă de proiectul sêrbesc privitor la taxele de consumațiune. Proiectul spune, că aceste taxe nu vor fi aplicate decât întru atât, cât ele nu sânt contrare tractatelor, dar' guvernul sêrbesc și-a rezervat apreițarea ar fi trebuit să recunoască, că o înțelegere prealabilă cu Austro-Ungaria era trebuincioasă. Sêrbia ar fi trebuit să determine în înțelegere cu această țară putere, care sânt taxele ce nu sânt contrarii tractatelor și să se gândească, că ori-ce altă procedare ar fi o violare a tractatului de comerț cu dinși și ar' avă consecință impunerea de sarcini nouă exportatorilor austro-ungari.

Informațiuni despre capabilitatea de credit a firmelor americane. Ministrul de comerț reg. ung. în legătură cu un exmis de mai nainte în această privință, a încunoscinițat camera comercială din Brașov, că consulul general ces. și reg. domiciliat în New-York, privitor la câștigarea de informațiuni despre capabilitatea de credit a firmelor din Statele-Unite ale Americii-de-Nord doreșc din nou a recomanda atențiunii cercurilor interesate din patrie următoarele: Consulul general, în scopul câștigării de informațiuni despre capabilitatea de credit și vrednicia de încredere a firmelor comerciale americane, a stat în relațiune de tractat cu biroul de informațiuni „*The Bradstreet Company*”; acest tractat într'aceea a expirat în Iulie al anului trecut și nu s'a putut reînvi, pentru aceea consulatul general amintit pe viitor se află numai în măsură mai restrinsă în poziție de a da informațiunile dorite, fără însă de a computa celor interesați alte spese afără de cele cauzate prin portul postal. Din acest motiv consulatul general își rezervă în acele cazuri, în care câștigarea de informațiuni pe cale privată i-ar fi imposibilă, a avisa părțile interesate a se folosi de mijlocirea birourilor de informațiune, anume a biroului „*The Bradstreet Company*”, care posedă o agentură și în monarchia noastră.

Expoziție de mașini de exploatare și de lucru pentru industria mică în Palermo în 1891. Dela 1 Noemvrie 1891 până la 31 Maiu 1892 va avă loc în Palermo (Italia) o expoziție internațională de mașini de exploatare și de lucru pentru industria mică. Admise vor fi la expoziție și unelte, care servesc exclusiv industriei mici. Programa și regulamentul se pot vedea în biroul camerei comerciale din Brașov.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 24 Martie n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 47 — cr. până 48 — cr., unguresci grei tineri 50 — cr. până 51 — cr., de mijloc 49½ cr. până 50½ cr., ușori 48½ cr. până 50 — cr., marfă țerănească grea — cr., până — cr., de mijloc 49 — cr. până 50 — cr., ușoară 48 — cr. până 50 — cr., românesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 49 — cr. până 50 — cr., transito de mijloc 49 — cr. până 50 — cr., transito ușori 48½ cr. până 49½ cr., îngrășați cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr. per — cumpăniți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 24 Martie n. 1891.

Sămăințe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela până		dela până	
Grâu	76	8.50	77	8.55
Grâu dela Tisa	76	8.45	77	8.50
Grâu „Pesta”	76	8.50	77	8.55
Grâu de Alba-Reg.	76	8.50	77	8.55
„Bacfa”	76	8.50	77	8.55
Grâu ung de Nord	76	8.35	77	8.40

Sămăințe, vechi ori noue	Sotul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela până	
Săcură	Nutref.	70-72	7.80
Ovăz	de vinars	60-62	6.70
	de bere	62-64	7.10
Ovăz		64-66	7.80
Cucuruz (porumb)	bănaș	39-41	6.85
Meiu	de alt soi	75	6.85
Hrișcă		78	7.60

Grâu <th>de primă.<th>8.50<th>8.51</th></th></th>	de primă. <th>8.50<th>8.51</th></th>	8.50 <th>8.51</th>	8.51
Cucuruz <th>Mai-Iun.<th>7.98<th>8.36</th></th></th>	Mai-Iun. <th>7.98<th>8.36</th></th>	7.98 <th>8.36</th>	8.36
Ovăz <th>de primă.<th>7.02<th>7.04</th></th></th>	de primă. <th>7.02<th>7.04</th></th>	7.02 <th>7.04</th>	7.04
<th>de toam.<th>6.25<th>6.27</th></th></th>	de toam. <th>6.25<th>6.27</th></th>	6.25 <th>6.27</th>	6.27

Produse străine	Sotul	Cursul
		dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	40.-48.-
„	roșie	44.-50.-
Oleu de rap.	rafinat	34.-34.50
Uns. de porc	dela Pesta	54.50
„	dela țeară	55.-
„	sântătată	43.-44.-
„	afumată	50.-51.-
Sân		35.-35.50
Prune		25.26
Liclar	slavon, nou	25.50
„	bănașenesc	24.-24.50
Miere	brută	—
„	galbină străcurată	27.-28.-
Ceară	de Rosenau	180. 135.
Spirt	brut	17.25 17.75
„	Drojdițe de spirt	19.50 20.-

Cursul pieței din Sibiu.

Din 27 Martie n. 1891.
Hărție-monetă română Cump. 9.08 vând. 9.13
Lire turcesci 10.25 „ 10.35
Imperiali 9.25 „ 9.30
Ruble rusești 1.34 — „ 1.36

Bursa de Budapesta.

Din 24 Martie n. 1891.
Renta de aur ung. 6% 105.55
„ „ „ 4% 101.80
„ „ hărție „ 5% 115.25
Împrumutul căilor ferate ung. 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 92.50
Bonuri rurale ung. 104 —
Obligațiuni disp. regalilor 97.75
Împrumut cu premiu ung. 140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 130.50
Renta de hărție austriacă 92.75
„ „ argint austriacă 92.75
„ „ aur austriacă 111 —
Losurile austr. din 1860 149 —
Acțiunile băncii austro-ungare 98.5 —
„ „ de credit ung. 357 —
„ „ „ austr. 311.30
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina” 102.—
Argintul 5.42
Galbeni împărătesci 9.14
Napoleon-d'ori 56.65
Mărci 100 imp. germane 115.30
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena.

Din 24 Martie n. 1891.
Renta de aur ung. 6% 105.60
„ „ „ 4% 101.15
„ „ hărție „ 5% 116.40
Împrumutul căilor ferate ung. 113.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 98.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 92 —
Bonuri rurale ung. 92 —
„ „ croato-slavone 104.65
Împrumut cu premiu ung. 140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . . . 129.50
Renta de hărție austriacă 92.65
„ „ argint austriacă 92.70
„ „ aur austriacă 111.80
Losuri austr. din 1860 148.50
Acțiunile băncii austro-ungare 98.7 —
„ „ de credit ung. 356 —
„ „ „ austr. 310.75
Argintul 5.43
Galbeni împărătesci 9.14
Napoleon-d'ori 56.60
Mărci 100 imp. germane 115.20
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de București.

5 Mart. st. v. — 4 oare p. m. Casa Ultim
Renta rom. per 1875 5% 103.¼
Renta română amort. 5% 101.—
„ (Schuldverschreib.) 87 ¼
Oblig. de stat. C. F. R. 6% 86 7/8
Renta rom. (Rur. conv.) 6% 102 ¼
Împrumutul municipal 5% —
Scrisuri func. rurale 7% 102 ½
Scrisuri func. rurale 5% 99 ¼
Idem urbane 7% 102 ½
„ 6% 102 ½
„ 5% 95 ½
Banca Naț. (500 lei vârs. intr.) 1890
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.) 376
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vârs.) 435
Soc. rom. de reasig. —
Soc. r. de con. (250 lei vârs.) 116
Oblig. Cassei Pensunilor 276 —
Agio —
Schimb
Londra 3 luni —
„ cek —
Berlin 3 luni —
„ cek —
Paris 3 luni —
„ cek —
Viena —
„ „ —
Agio —

Pentru redacțiune responsabili: Andreiu Baiteș.

DICTIONAR român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcanu, odin. paroch greco-oriental in Reșinari, asesor consistorial etc. Revidat și completat de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. română-germână, 704 pagine. Prețul 2 fl. 50 cr. = 6 lei, 50 bani. Partea II. germână-română, 1152 pagine. Prețul 3 fl. 80 cr. val. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui Alexandru Degenmann, București, Calea Victoriei 53. NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, bilete de vizită, placate, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrisse în stil popular, și alte asemenea. Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Mai departe se află și următoarele:

Tipărituri pentru primării comunale:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 " " " 40 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru Intabulări) 1 " " " 50 "
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 " " " 40 "
5. Protoale de zálogire (zálogolási jegyző-könyv) 1 " " " 50 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 " " " 50 "
7. Hagyatéki kimutatás 1 " " " 60 "
8. Filera de îmanuare 1 " " " 44 "
9. Protocol de pertractare 1 " " " 44 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 " " " 50 "
11. Testimonii de școală 1 " " " 40 "
12. Testimonii pentru școlile populare una sută 80 "
13. Cartea principală de comput. (à 10 coale) 25 cr.
14. Kötelezvény " " " 20 "
15. Hivatalos bizonyítvány " " " 20 "
16. Conspcct despre suma trimisă vicecomitelui comitatens " " " 20 "
17. Raport despre banii, care se subșterii vicecomitelui comitatens " " " 20 "
18. Schulversáumnissausweis " " " 20 "
19. Conspcct despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " " 20 "
20. Adásvevési szerződés " " " 20 "
21. Honved-Veränderungsausweis " " " 20 "
22. Tartozkodási változási kimutatás " " " 20 "
23. Protocol de exhibite (gestiune) " " " 25 "

tot așa și:

Plicuri oficioase

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., — tribunalului reg. ca judecătorie a cărților funduare, — scaunului orfanal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, — protopretorului cercual.

Formular for official documents, including fields for Sz., A tekintetes megyei árvaszéknek, Hivatalból, Portomentes, and ügyben.

100 bucăți 50 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articul de lege XXI. din anul 1886. DESPRE JURISDICTIUNI, și articul de lege XXIII. din anul 1886. DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886. DESPRE COMUNE. Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b. ORDONANȚE MINISTERIALE pentru introducerea legii comunale (Articul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

Argir și Elena.

Historia preafrumosului ficior de craiu și a preafrumoasei fote măiestre cu pėrul de aur. Adecă: o inchipuire, prin care se înțelege lăunea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut: TINEREA VITELOR de Eugen Brote, president al „Reuniunii române agricole“.

Oșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale tinerii vitelor. Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

TRIFOIUL.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povește, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosește și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sânt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Leomat și Dorofata. Dialog între bețivul din Longobarda și miera lui. În versuri. 14 cr. sau 30 bani exemplarul.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare: PRĂSIREA POMILOR de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Tocmai a apărut:

CLARA MILICI Novelă de I. TÛRGHENEV.

Traducere din limba rusă de Enea Hodoș.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules between cities like Budapest, Arad, Teiuș, Sibiu, and Hunedoara. Includes sub-tables for various lines and directions.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte. Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.

Representațiunea

ce s'a trimis din conferența dela Baia-mare, ținută la 17 Februarie n., dlui ministru Albin Csáky.

Excelentissime Domnule Ministru!

Din încredințarea conferenței clerului, a inteligenței mirene și a poporului român din comitatul Sătmár, din părțile fostului Chior și ale Sălăgiului, ținută în 17 Februarie a. c. în Baia-mare, am onorată a prezenta Excelenței Tale representațiunea acelei conferențe în cauza catedrelor de limba și literatura română și a religiei greco-catolice dela gimnasiile din Baia-mare și Sătmár, precum și în cauza altor institute culturale-naționale române, rugând pe Excelența Ta să binevoiescă a lua în apăsare vrednică postulatele exprimate în această representațiune.

Cu deosebită stimă sânt Al Excelenței Tale

devotat serv
George Popp m. p.,
președintele conferenței.

Baia-mare, 17 Februarie 1891.

Excelentissime Domnule Ministru!

Este un lucru cunoscut și recunoscut de toată lumea civilizată, că una din ideile predominante în secolul nostru este ideea libertăților naționale, care ideea servește de baza existenței statelor, este ținta de aspirațiune a popoarelor. Respectarea reciprocă a acestor libertăți este garanția păcii între state și națiuni, desconsiderarea postulatelor politice, care isvoresc din principiul acesta organizatoric de stat, produce neliniște, turburări, primejdii în calea vieții și a pașnicii dezvoltări a popoarelor.

Și asta numai așa poate și trebuie să fie. Nimic mai natural, decât să observarea sinceră a principiilor fixate de natura lucrurilor este ca și pământul cel bun, în care trăiesc ca voi, și se desvoltează vesel arborele bunăstării, al progresului și al civilizațiunii popoarelor: până-ce din contra o procedură volnică, contrară respectelor și prescripțiilor acestor principii, se răsună pe sine, producând nedreptățile și îndemnând naturalmente la luptă nobilă, ca dreptatea și adevărul să învingă asupra volniciei și a prepotenței.

Asta este legea eternă și nestrămutată a moralității.

Și Românul ține tare la credința sa în D-zeu, la legile nestrămutate ale moralității, care se derivă din vocea cea sfântă a lui D-zeu.

Măncând din aceste principii sublimite și de eternă valoare, privim în giurul nostru și observăm arangiamentul ce s'a făcut și se face în statul nostru, în patria noastră iubită Ungaria.

Mai înainte de toate observăm faptul evident și neîndoios, că patria noastră este un stat poliglot.

Și este ceva foarte elementar, că într'un stat poliglot, arangiamentul de stat numai pe baza egalei îndreptățiri se poate face și trebuie să se facă, care egală îndreptățire, dacă este sinceră și nu este numai o frasă inventată și întrebuită numai spre mascarea unor tendențe asupritoare, exclude din natura sa orice predominare, ori-ce secesuestrare, ori-ce administrare a puterii publice în favorul exclusiv al unei rase, dintre cele-ce constituie statul.

Și mai ales noi Români, locuitorii autochtoni în patria noastră iubită, am reclamat pururea și reclamăm sârbătoresc în contra unor asemenea abuzuri cu puterea de stat.

Părinții noștri, fi legiunilor lui Traian, au ținut pământul locuit și adă de Români, în mijlocul invasiunilor popoarelor barbare din evul de mijloc și decând au descălecat în aceste plaiuri concetățenii noștri maghiari, decând au răsunat pe câmpiile dela Aseului memorabilele cuvinte însemnate de Anonymus: „Dexteram dantes pactum fecerunt“, adică de o mîie de ani încoace, cu un adevărat devotament patriotic și, când au cerut timpurile, cu eroism, constatată de nenumărate-ori în istorie, am contribuit cu sângele și cu averea noastră, din generațiune în generațiune, la conservarea și desvoltarea patriei, fără-ca să se fim pierdut vre-odată din vedere individualitatea noastră națională, drepturile noastre neprescriptibile naționale.

Astfel dispuși ne-a aflat epoca, când suflarea libertății au rupt cătușile feudalismului, și de sub presiunea generală a spiritului de caste s'au desvoltat la o nouă viață

consciența individualităților naționale, și așa, între națiunile, care compun statul ungar, națiunea română pe câmpul libertății, în 1848, cu demnitate impunătoare și-a afirmat individualitatea sa națională, pretinzându-și loc în concertul statelor și națiunilor libere, care constituie statul poliglot, și adică statele de sub coroana Sfântului Stefan.

Ce a urmat după aceea e cunoscut, și n'au trebuit mai mult de două decenii, ca să se dovedească înaintea lumii culte, pentru toate veacurile viitoare, că un sistem politic, carele consideră resoanele de drept public, postulatele libertății publice, și creațiunile sale și-le bazează pe un drept fictiv, dreptul de cucerire, nu poate să aibă viață cu dîle, trebuie să cadă frânt înaintea pretenșiunilor juste ale spiritului de libertate și de egală îndreptățire.

Anii șesezeci au fost epoca redeșteptării națiunilor, și guvernul provisor al țării, inspirat de sentimente de lealitate și de dreptate către naționalități, s'a arătat dispus cu bunăvoință față cu organizarea politică și culturală a naționalităților din țeară. Așa s'au organizat Maghiarii, Românii, Sârbii și celelalte naționalități în partide politice-naționale, cu scop, ca sub egida libertăților publice-naționale, în frățescă conțelegere, punându-și în cumpănă toată puterea lor culturală și națională, să conlucre la scopul măret, bunăstarea și înflorirea patriei comune.

În acest timp și-au plinit și Românii din Sătmár și părțile adiacente o sacra datorință a lor față cu limba și cultura noastră românească.

Anume, precum dovedesc datele originale din anii 1861—62, Românii din Sătmár, Chior, Sălăgiu și Maramurș au recurs la guvernul țării, cerând pe baza egalei îndreptățiri către o catedră pentru religiunea greco-catolică și pentru limba și literatura română la gimnasiile din Baia-mare, Sătmár și Sighet.

Și înalta cancelarie alică ungară, în anul 1862, 6 Oct. nr. 66.353, apăsând justa cerere a Românilor și spunând apriat, că cererea lor formează un punct din justele pretenșiuni naționale ale Românilor, dispune, ca la gimnasiile din Baia-mare, Sătmár și Sighet să se organizeze catedre profesionale pentru religiunea greco-catolică, propunând în limba română, și pentru limba și literatura română, cu o dotațiune anuală de 600 fl. v. a.

Apăsarea și împlinirea cererii juste a Românilor a produs cea mai mare îndestulire și mulțumire între Români, ear' dotațiunea, deși modestă, de 600 fl. a fost corăspundătoare împregiurării sociale și financiare din acele timpuri.

Asta a făcut-o un guvern provisor, și lucru natural, în mod provisor, conform însușirii acelu sistem politic, provisor, și era numai prea justificată așteptarea, că inauguran-du-se în 1866—68 sistemul politic constituțional, care va fi expresiunea fidelă a ființei poliglote a statului nostru, va organiza în mod statornic aceste instituțiuni, care servesc de mijloace indispensabile întru promovarea culturii noastre naționale, spre desvoltarea individualității noastre naționale.

Nu poate fi menirea noastră, ca să arătăm cu ocaziunea aceasta, încât s'a împlinit justa noastră așteptare, sau încât am rămas înșelați și desilusionați în cele mai temeinice așteptări și speranțe, destul este a constata, că partidul politic al naționalității maghiare, pe partidul politic al naționalității maghiare, poate din indemnul sincer al unor fruntași ai acestui partid, a ținut de necesar a crea o lege nunită „despre egala îndreptățire a naționalităților“, bine sciind ei, că fără de această lege Ungaria nu numai că nu poate exista, dar' nici îndreptățire, nici titlu de existență nu are.

În această lege au trebuit să se depună principiile acele, pe baza cărora fiecare naționalitate liber să se poată desvolta, în individualitatea, consciența și cultura sa națională. Asta s'a și proclamat sus și tare din partea corifeilor politici ai naționalității maghiare, și față cu temerile deputaților de spirit național român, aceiași corifei au apelat la noblețea și la cavalerismul națiunii maghiare, asigurându-i, că nimic nu ne va sta în calea desvoltării individualității și a culturii noastre naționale.

Durere, cuvintele acele frumoase, asigurările solemne și promisiunile au răsunat în

vânt și au trecut ca sunetul, și realitatea înfloritor de tristă ne arată și ne dovedește, că acea lege, indispensabilă pentru existența și înflorirea Ungariei, este numai pentru escamotarea lumii civilizate, pentru seducerea opinii publice europene, este ironia amară — în aplicare — a principiilor de libertate publică națională; pentru-că nu numai că principiile de libertate și de cultură națională nu s'au desvoltat în favorul națiunii române, ci din contra, cu toate măiestriile apăsătorilor politice și cu pretenșiunile de tot felul, libertățile publice naționale, condițiunile de progres cultural și economic-național secuestrându-se pe seama unei singure naționalități, sîntem ca și deposedați, scoși din cadrele vieții constituționale; legea pentru egala îndreptățire a naționalităților pentru noi e literă moartă, călcată în picioare chiar de aceia, care sînt chemați a o susține și a o aplica. Un șir lung de cele mai dureroase suferințe, despre care mărturisesc trei milioane de Români, scoaterea limbii române din administrațiune și justiție, desconsiderarea aproape totală a Românilor la denumirile în oficii de stat și administrative, un curent de exclusivism politic maghiar, împedecarea sistematică a desvoltării culturale a elementului românesc, persecutarea presei periodice române și alte abuzuri nenumărate dovedesc pe deplin, până unde au ajuns lucrurile la noi. Și ca insultele să fie cu vîrf, și ca ilustrarea situațiunii să fie completă, putem constata în fața lumii faptul: că după-ce un sistem rafinat de pauperizare ne sugerează, ne împedecă în progresul nostru economic național, ear' șovinismul cel mai intolerant ne răpește condițiunile programului nostru cultural național, același curent politic mai are cutezanța de a ne insulta și de a ne călca săntem săraci și înapoiați în cultură; — ear' o presă perfidă, demoralizată și calumniatoare, care stă în serviciul acestui șovinism intolerant, atunci când spunem în fața lumii adevărată stare a lucrurilor, ne denunță de agitatori, ne osândim de săi patrioți, ne ponegresce înaintea Inaltului Tron și a guvernului țării, mistificând cele mai nobile, cele mai legale, cele mai legitime aspirațiuni ale Românilor. Bine de noi, că nime în lume nu le mai crede, ci numai pe sine se amăgește!

Și că e adevăr curat ceea ce vorbim, vom dovedi eacă cu argumente neresturnabile, luate din mîile de argumente ce le avem la îndemână.

Anume în §§-ii 17—18 în legea amintită despre egala îndreptățire a naționalităților se disune apriat, ca la institutele gimnasiale din ținuturile locuite de naționalități nemaghiare pentru limba și literatura acelor naționalități, să se organizeze catedre profesionale la gimnasiile respective; ba însuși statul se angajează și prin lege sancționată se obligă, că va susține pentru naționalități, și așa și pentru Români, institute culturale. Cităm aici textul original al §§-lor amintite:

§. 17. „Az állam s illetőleg a kormány által már állított, vagy a széleséghes képest állítandó tanintézetekben a tanítási nyelvenek meghatározása, a minyiben erről törvény nem rendelkezik, a köztársasági miniszter teendőhez tartozik. De a köztársasági sikkere, a közművelődés és közélet szempontjából az államnak is legfőbb czélja lévén köteles ez az állam tanintézetekben a lehetőleg gondoskodni arról, hogy a hon bármely nemzetiségű, nagyobb tömegében együtt élő polgár az általok lakott vidék közéletében anyanyelvükön képezhesék magukat egészen odáig, hol a magasabb akadémiai képezés kezdődik.“

§. 18. „Azon területeken létező, vagy felállítandó államképezés és felső tanodákban, a melyeken egynél több nyelv dítatandó, azon nyelvek mindenképek részére nyelv és irodalmi tanácsok állítandók.“

Adecă vedeți, că ceea-ce guvernul provisor a hotărât în mod provisor despre limba și literatura română, legea constituțională din 1868 a introdus în mod stabil în organismul instrucțiunii publice a țării; și că prin urmare, după natu lucrului, cauza acestor catedre trebuie să tre în combinațiunile legale ce se fac cu celele catedre și studii dela institutele gimnasiale; și că dispozițiunile legale ce se fac d'exemplu cu privire la limba maghiară sau laisică, sau la celelalte studii în genere, sub spect metodice, sau a calificatiunii recerutera profesorilor, a dotațiunii

lor, prin consecința firească, și după toate resoanele de drept, trebuie să se referească și la catedra, la profesorul, la învățământul limbii și al literaturii române.

Și ce a urmat.

A urmat, că s'a organizat tot învățământul secundar, în privința metodică, în privința dotațiunii profesorilor, în privința calificatiunii legale, pentru fieșicare studiu, cu un cuvânt guvernul instrucțiunii publice a țării și-a dat toată silința să ridice nivelul cultural al învățământului și să asigure existența profesorilor: catedra limbii și literaturii române a rămas în statul seu primitiv, cum o-a introdus guvernul provisor, ba încă mai rău, nu s'a regulat dotațiunea catedrelor, nu s'au organizat condițiunile calificatiunii legale cu ocaziunea denumirilor la catedrele respective, și cu durere sîntem constrînși a constata înaintea Excelenței Tale, că precând la gimnasiile din Baia-mare și Sătmár s'au nivelat și organizat toate studiile, s'au dotat catedrele, s'a prescriis calificatiunea legală pentru fieșicare studiu: limba română, limba noastră națională, limba alor 12 milioane de Români este degradată de studiu extraordinar și se batjocorește în aceste gimnasiale de oameni, care abia știu ceva ceti și scrie ceva românește, pentru un „bacșiș“ de 150—200 fl. v. a. la an. Sau în fața acestei împregiurări faprice va cuteza să afirme cineva, că prin o astfel de procedură este destul îngrijit pentru studiul limbii și al literaturii române?

Și ce e mai mult, dispozițiunile guvernului instrucțiunii publice din țeară au mers atât de departe în desconsiderarea literii și a spiritului legii despre egala îndreptățire a naționalităților, încât s'a deschis o rubrică înaintea elevilor gimnasiale, în care să se scrie răspunsul lor la întrebarea fatală, că ei, studenții români, fiii poporului român, speranța națiunii române, oare vreau ei să învețe românește? Cme nu vede, că prin aceasta se instilează în inima candidă și necoruptă a elevilor români venimul indiferentismului pentru cultura lor națională, și se predispu la păcatul cel mai respingător din viața politică a popoarelor, să devină renegați față cu națiunea lor mamă?

Așadar, Excelență, sau legea despre egala îndreptățire a naționalităților este un ceva iluzoriu, sau procedura înaltului guvern al instrucțiunii publice ne dă exemplul periculoz de a pute călca nepedepsiți legile existente Tertium non datur.

Eacă dară, Excelență, nu numai că nu s'au desvoltat în favorul nostru nici un principiu de libertate națională, de progres cultural și economic-național, depuse în legea despre egala îndreptățire a naționalităților, nu numai că nu ni-s'au creat din visteria statului, pe care o nutrim din sudoarea națiunii române, institute publice de învățământ, gimnasiale, universitate, teatre, nu numai că desvoltarea economică-industrială a națiunii noastre este în mod măiestrit împedecată, nu numai că nimic nu primim dela stat drept răsplătă pentru imensele jertfe de sânge și de avere ce le aducem pe altarul patriei comune, ci chiar într'o cestiune normată prin paragraf anume introdus în lege, stăm în fața unei fapte regretabile:

Există un paragraf în legea sancționată, despre egala îndreptățire a naționalităților, care dispune limbii române un loc competent în organismul instrucțiunii publice a țării: ear' de altă parte legea rămâne neaplicată, sau e mistificată, limba și literatura română este scoasă din organismul instrucțiunii publice a țării, ba se lasă de batjocură, și junimii române se deschide calea spre cea mai înfloritoare demoralizare: spre renegatism.

E natural, Excelență, că față cu situațiunea aceasta abnormală, față cu procedura aceasta ilegală, avem datorința sfântă să ne ridicăm glasul:

a) ca patrioți adevărați, care voim ca legea să domnească în țeară și să înceteze abuzurile veletăților șoviniste;

b) ca părinți, care nu voim ca fiii noștri să se predispuă spre tradarea intereselor naționale-române, să se crească renegați;

c) ca Români conscii de demnitatea noastră națională, care nu putem suferi dejosirea și batjocorirea limbii noastre naționale și desconsiderarea drepturilor ei;

și se protestăm sârbătoresc în contra procedurii nelegale și provocatoare a înaltului minister de culte și instrucțiune publică în cauza catedrelor de limba și literatura română dela gimnasiile din Baia-mare și Sătmár;

și se cerem dela Excelența Ta repararea vătămării provenitoare din această procedură, prin organizarea acelor catedre conform dispozițiunilor legii, conform cerințelor pedagogice și conform demnității națiunii române, și dându-le cum se dotează catedrele celorlalte studii ordinare dela aceleași institute gimnasiale.

Mai amintim înaintea Excelenței Tale, căt de dureros ne-a atins dispozițiunea cea mai recentă a Excelenței Tale în cauza catedrei de religiunea greco-catolică dela gimnasiul superior din Baia-mare.

Anume, după toți pedagogii de valoare, studiul religiunii este obiectul cel mai important în crescerea junimii, și prin urmare nimic nu poate fi mai natural decât aceea, că în gimnasiile catolice și de stat, care stau sub patronatul suprem, sub Egida Maiestății Sale a glorioșului nostru Împărat și Rege Apostolic, studiul religiunii catolice este pus în rangul prim între celelalte studii, ear' catedra profesorală a religiunii catolice este dotată ca și celelalte studii obligate.

Acum stațiunile profesoriale sînt dotate la gimnasiile regesci-catolice și la cele de stat, pentru profesorii suplenți cu 800, pentru cei ordinari cu 1400 fl. v. a.

Cum se întemplă, Excelență, ce se basă se face, că cătă vreme un profesor catolic de ritul latin se dotează cu 800 și cu 1400 fl. v. a. plată anuală, un alt profesor catolic de ritul grecesc pentru același studiu de religiune este dotat cu 400 și cu 700 fl. v. a.?

E o abnormitate, Excelență, că astăzi, când tot scriitorul, tot diurnistul cere îmbunătățirea dotațiunii sale, se organizează o stațiune profesorală de religiunea greco-catolică, care post pretinde o calificatiune superioară academice, ca și ori-care altă catedră gimnasiale, se organizează cu o dotațiune de patru sute fl. v. a.

Asta este, Excelență, batjocorirea religiunii greco-catolice, este dejosirea aședămintelor noastre religioase, este martirisarea profesorului respectiv, prin expunerea lui la suferințe de foame și de toate neajunsurile.

Între vătămările flagrante, între călcările vedite de legea sancționată, este a se numera și procedura Excelenței Tale în cauza gimnasiului din Beiuș, care procedură volnică, ilegală și injustă a produs cea mai adăncă amărăciune în toate inimile Românilor binesimțitori: precum și abusul ne mai pomenit al puterii administrative în cauza școalelor române greco-catolice din Nir-Adon, Aciad și Abran, unde cu forța s'a călcat legea, s'a ablat dreptul confesional și dreptul părinților români.

Nu putem să nu amintim aici cu cea mai sinceră recunoștință, că venerabilii noștri archierei, interesați pentru credinșișii lor la aceste gimnasiale, la atinsele institute de cultură, au făcut toți pașii necesari pentru salvarea intereselor și a demnității acestor catedre de religiunea greco-catolică și de limba și literatura română.

Însă aceste nobile încercări au rămas zadarnice. Este prin urmare datorința noastră morală, de a protesta sârbătoresc în contra procedurii Excelenței Tale și a o declara de o dejosire a sfintei noastre religiuni greco-catolice, și a limbii și literaturii române, cerând repararea acestor vătămări.

Din încredințarea conferenței clerului, a inteligenței mirene și a poporului român din comitatul Sătmárului și a părților adiacente din fostul Chior și din Sălăgiu, subscrim această representațiune și o înaintăm la Excelența Ta spre apăsarea vrednică a justelor postulate depuse într'însa.

Baia-mare, 17 Februarie 1891.

George Popp m. p.,
preș. conferenței.

Gavriil Izar m. p.,
vicepreș. conferenței.

Constantin Lucaciu m. p.,
notarul conferenței.

